Ч. 97. Середа 2 (15) мая 1901. Рік XI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:

на цілий рік К.	4·80
на пів року „	2·40
на чверть року „	1·20
місячно . . „	—·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К.	10·80
на пів року „	5·40
на чверть року „	2·70
місячно . . „	—·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(Подорож Цісаря до Праги. — Ческо-німецке порозуміне. — Польске Коло в справі водних доріг. — Забуреня в Іспаниї).

Після дотеперішних вістий, Цісар в половині червня виїде до Праги і забавить там 4 дні. Відтак відвідає місто Літомерицї і Усте над Лабою, почім верне до Відня. В наслідок найвисшого приказу будуть Цісаря супроводити міністри Кербер, Гартель і Резек. Ходять також поголоски, що з Цісарем приїде до Праги і архикнязь Франц Фердинанд. З рішаючих кругів заперечують доси тій поголосці. Бурмістр Серб повитає Цісаря також в язицї німецкім. При повитаню Монарха будуть також посли німецкі з Чехії. — Bohemia доносить, що Цісар буде приймати депутациї дня 13 червня. Монарх возьме участь в торжестві відкритя нового моста на Велтаві, огляне богато публичних институций і появить ся на представленях в театрах ческім і німецкім. По представленю в Narodn-ім Divadl-ї відбуде ся приняте у маршалка Лобковица, а по представленю в німецкім театрі, Монарха має гостити ґр. Освальд Тун.

Порозуміне межи Чехами і Німцями робить чим раз більші поступи. Доказом сего єсть скликане угодової, моравскої комісиї. Як зачувати, працї сеї комісиї мають веякі вигляди на поводжене. Між иншими що-до виборів має приняти ся спосіб виборів після народности. І так, коли в якійсь місцевости єсть певна, тісно означена, німецка меншість, то ся меншість буде вибирати посла разом з німецкою меншостию в сусїдній місцевости і на відворот.

Slav. Corresp. доносить, що в суботу, в президияльнім бюрі палати послів відбула ся конференция заступників ческого клюбу з німецкими сторонництвами, з виїмкою Шенерериянців і антисемітів. Предметом нарад був зміст проєкту закона про будову водних доріг, яку виготовлює правительство на підставі еляборату дра Кайцля. Наради вели ся довірочно, однак запевняють, що вислід конференциї вдоволяючий. Продовжене тої конференциї відбуло ся вчера.

В справі водних доріг ріжницї між польским Колом а правительством ще не вирівнані. Коло предложило правительству мемориял з жаданями і на тій основі ведуть ся переговори. Мемориял складає ся з двох частий. В першій Коло, хотяй заявляє своє пересьвідчене про доконечну потребу реґуляциї рік, котрої край домагає ся від стількох літ, однак не хотячи брати на себе відвічальности за евентуальні ударемненя правительственного проєкту що-до сїти водних доріг, противить ся засадничо такій зміні проєкту, яка потягнула би за собою редукцию первістно проєктованої сїти до каналу Дунай—Одра. Ідеся о се, щоби вже в першім обсягу будови сего каналу розпочато також будову галицких каналів. Що-до реґуляциї рік в тіснім значіню сего слова, польске Коло придержує ся звістних проґрам з р. 1884 і 1894 доповнюваних відтак в численних резолюциях. Кравва проґрама дізнасть зміни лише о стілько що до числа рік, які тепер мають урегулювати ся, мають увійти лише ті ріки, що стоять в якійсь звязи з каналами. В наслідок згаданого ограниченя можуть бути уреґульовані лише ріки в порічю Вісли і Днїстра, а відпадає порічє Прута. — Під формальним взглядом іде о те, щоби з одної сторони надмірним скороченєм часу для реґуляциї не ослабити фінансових сил краю, а з другої сторони позискати цілковите покритє коштів з 75 мілїонів, які правительство призначує на час будови. Що-до покритя коштів реґуляциї рік т. з. карпатских, переговори з правительством мають поступати успішно. Спірні квестиї істнують ще що-до способу покритя коштів реґуляциї середних і горішних русел сплавних рік.

З Мадрида доносять, що приватні вісти з Барцельони представляють положенє ще безвідраднійшим, як правительственні реляциї. Всї робітники пристали до бунту, так, що кораблї в пристани не можуть набрати вугля. Бійки по улицях поновляли ся кілька разів. Всї склепи позамикані. Два полки, що мали відійти на маневри, здержано в місті. Студенти демонстровали против жандармів криками і свистом. Жандармерия ударила на них, і студенти заледви змогли сховати ся до університету. На дім поліциї напала товпа яких 4000 осіб, заняла єго, спалила акти і меблї. Жовнірів обкидано камінями. На передмістю збурили одну фабрику, поломили машину і зрабували склади. В Сан Мартен товпа 200 розшалїлих жінок збурила кілька фабрик, спалила почекальню кінної зелїзниці і акцизову будку. Арештовано коло 300 осіб. Рух імовірно загорне половину Катальониї.

---

3)

ЗАГАДКА.

(З польского — Е. Оржешкової.)

(Дальше).

Маєте якусь велику грижу, не знаю яку, але велику, і котра вам в тій хвили пригадала ся. Тому мушу вас попросити, не журіть ся! Хоч я ще не богато пізнала житя, знаю, що бувають в нім різні нещастя, і хотїла би від серця нести їм поміч.... А щож доперва вам!..., як можу.... що небудь.... скажіть! Зроблю всьо...

Низько похилив ся до єї руки і з почестию поцїлував єї. Відтак почав просити, аби завтра могли знов разом зійти ся в тім огороді.

— Ще лиш завтра.... Відтак кинете ся в сьвітовий вир, я буду також дуже занятий.... Але ще завтра, лише завтра!

— Добре, але добре! Щож то важного? Той огород такий милий, а я чей того тут приїхала, аби приємно провести час.... Ще нині відвідаю Іванну, а завтра прийдете до нас, і підемо сюди разом.

З очима, котрі знов від чогось утїкали, блукали по муравниках і доріжках, відповів сухо:

— Не ідїть до панни Скерскої.... єї тут нема. Виїхала.

— Давно виїхала? на довго?

— Нічо не знаю, але виїхала.

Ще перед кількома годинами та вість зробила би їй прикрість; тепер сказала лиш: „шкода“, і глядячи в зелень огороду, сказала:

— Ходім!

— Куди?

— Куди очи понесуть!

— Дуже добре! Може на конець сьвіта! Знаєте знаменита гадка. А колиб ми так з вами пішли.... поїхали разом на конець сьвіта.

Сказав то з незвичайною повагою, а она здержуючи тремтїнє голосу, моргнула весело очима.

— Добре! Завтра пустимо ся до Австралії. А тепер покажіть менї ще трохи тих гробівців, що повстали над пропавшим в земли морем поколїня.

Відійшли стежкою огорода. Дві їх стати, молоді, стрункі, елеґантні, з тихою і скорою розмовою, віддалювали ся поміж двома стїнами зеленими, в живій грі тїни і сьвітла. За ними лишали ся чим раз дальше ясьмини на корчах, глядячи з посеред сонїшного золота тисячию очий сніжних, великих....

До комнати, званої комнатою канарків, вбігла, як рожевий, сьміючий ся, крилатий вибух щастя, і просто від дверий кинула ся на шию старій женщинї, що сипала зерно до клїтки. Цїлувала єї в лице і в руки.

— Перепрашаю, перепрашаю; я спізнила ся на обід, певне занепокоїла тїтку? Я страшно голодна! Я цїлком не знала, котра година, аж почула, як бив годинник на тїй старій вежи....

— Атже маєш при собі годинник....

— Я не дивила ся, забула. Аж тепер чую, що хоче ся менї їсти.... Пан Богдан Ольский показував менї в місті тілько хороших, незвістних, дуже давних річий....

— Пан Ольский? Той сам, що....

— Той сам, той славний... Ми стрітили ся случайно. Ах, Боже! як той канарок перекривлює сьмішно головку до зерен! Страшенно люблю птиці! Тїтка не можуть досягнути другої клїтки? Прошу позволити, я скочу на крісло... Дуже люблю сипати птицям зерно... В Лїлєвій маю голуби. Чи любите голуби? Я дуже.

— Хотїла би я знати, чого ти не любиш, мала?

— То правда; всьо люблю....

Зіскочила з крісла.

— Однако, маю нинї прикрість...

— Не видко того.

— То нічого. Але маю... хоч не надто велику. Іванна Скерска... та малярка...

— Знаю, знаю!

— Виїхала! Нема єї тут. А я так хотїла з нею побачитись....

— Виїхала? Хто тобі сказав? Я стрітила єї вчера в огороді. Знаю єї добре з виду...

— Вчера? То правда?

— Так, так. Єсть в місті, цїлком певно. Але гадаю, що тепер повинна ти з'їсти обід.

Новинки.

Львів дня 14 го мая 1901.

— Впреосьв. Митрополит Шептицкий подужав вже о стілько, що встав з ліжка і полагоджує важнійші справи архиепархії. Для цілковитого виздоровленя лікарі поручили достойному пацієнтови вибрати ся до болотних купелів в Піщанах на Угорщині, куди Впреосьв. Митрополит незабаром поїде. З тої причини не буде візитациї деканатів скалатского і теребовельского, що мала відбути ся від 15 мая с. р.

— Вечерниці в честь Маркіяна Шашкевича і Тараса Шевченка устроює читальня „Просьвіти“ в Милятині старім при співучасти трох хорів селяньских з Ріпнева, з Новоселець і Милятина ст. (100 співаків), а відбудуть ся они в Милятині ст. в стодолі н. Івана Войтовича в четвер 3 (16) мая 1901 р. о 3 годині пополудни.

— Шестий курс науки пожарництва відбуде ся заходом „Краєвого Союза охотничих пожарних сторожий“ в днях від 21 липня до 11 серпня с. р. в Перемишли. На курс, котрого цілию є приготовити кандидатів на інструкторів охотничих пожарних сторожий, можуть бути приняті кандидати, котрі докажуть: а) що скінчили 24 рік житя; б) що скінчили з добрим поступом що найменше народну школу; в) що суть зовсім здорові (лікарским потвердженєм на поданю о приняте, що кандидат не є нервовий, не має серцевого блуду, не терпить на заворот голови, на падачку, плясавицю, дрожанє рук або ніг). Власноручно написані подання о приняте на курс, належить вносити до „Краєвого Союза охотничих пожарних сторожий“ у Львові найпізнійше до 1 липня 1901 р. Пізнійше внесених подань не увзглядить ся. Кандидати, що суть членами охотничих пожарних сторожий, мають вносити подання за посередництвом команди пожарної сторожі. Подання инших кандидатів мусять бути заосмотрені такою увагою громадскої зверхности (маґістрату): „Посьвідчає ся, що Н. Н. вів непорочне житє“. Дата, підпис начальника громади (взглядно бурмістра) і печать. Кошти удержаня, спільного мешканя і наукових приладів, виносять по 40 кор. від кождого кандидата, платних з гори. Принятий на курс участник дістане леґітимацийну карту, управняючу до безплатного, спільного мешканя і удержаня підчас курсу. Кождий принятий на курс участник мусить мати комплетне пожарниче убранє до вправ і до ужитку в службі (поручає ся убране лїтне, т. є. дреліхове) і узброєне (шелом, ратункову линву, пояс з гопірцем, карабіном і ратунковим цьвяхом). мусить прибути до Перемишля 20 липня вечером, а найдальше 21 липня перед 8 год. рано, зголосити ся в бюрі команди курсу (міска пожарна стражниця, ул. Ягайлоньска 49 над Сяном), котра є рівночасно інформацийним бюром підчас курсу, і заняти вказане єму мешканє. Участники курсу мусять приміняти ся точно до реґулямінів, котрі оголосить ся їм при отвореню курсу. По скінченю курсу будуть роздані сьвідоцтва уздібненя на інструкторів при пожарних сторожах.

— Огні. Дня 7-го мая около 10-ої години в ночи вибух огонь в Ясенові, коло Підгорець, брідского повіта і знищив 17 господарств. Люди спали, то годі було гадати о ратунку. Згоріло 10 штук худоби, крім овець, дробу, безрог і рільничих знарядів. — Перед трема тиждням згоріло в тім селї 18 господарів. Виновника підпалу доси не вислїджено. З признанєм треба піднести, що сторожа огнева по наших селах приносить великі услуги підчас пожарів. Длятого там, де её ще нема, повинні громади завести їх як найскорше у себе а обовязком товариств асекурацийних єсть підпирати їх морально і матеріяльно.

— Катастрофа, яких рідко, постигла місточко Олешичі і сусїдні села, повіта чесанівского. Дня 11 мая, о 2 год. по полудни, саме підчас найсильнійшого вітру і великої спеки, вибух огонь в якийсь шопі у вехідній стороні міста, і розширив ся так борзо, що незадовго не лиш ціле місточко, але й села Олешичі старі та Воля Олешицка, станули в огни. Пожежа розтягнула ся від веходу на захід на цілу милю. До години майже всї доми в місточку і в згаданих селах вигоріли до тла. В місті згоріли крівля церкви і руский дім приходский; малі дзвони на церкви стопили ся а великий упав з вежі і зарив ся в землю. Дальше згорів костел, дзвіниця і дім парохіяльний, 4-клясова школа і господарскі знаряди школи рільничої, аптика, почта (касу уратовано), касарня жандармерії, магазин зі зброєю та мундурами для загального ополченя, касарня сторожи фінансової, дві божниці, ратуш і уряд громадский зі всїма актами. Загалом згоріло 600 домів а остало ся всего лиш кілька хат з тої сторони, звідки дув вітер. В Олешичах старих і Волі Олешицкій згоріла також церков до тла, навіть хрести на кладовищи погоріли і дім приходский при церкві. В Олешичах старих згоріло 300 хат; навіть дерева згоріли аж до кореня. В огни згинуло троє дїтий і згоріла на вуголь одна хора женщина, на котрі забули. До 5000 душ лишило ся без даху і кусника хлїба; всї майже без одїня, босі, без накритя на голові та борують на оболонях. Хто лиш може, нехай посилає датки на руки о. Макара і о. Кобрина, парохів з Олешич старих і Олешич місточка.

— В селї Карлові снятиньского повіта відбув ся дня 12 с. м. вечерок в честь памяти Тараса Шевченка, устроєний місцевою читальнею, котрої головою єсть о. І. Курцяк. Вже другий сего року вечерок в сім селї сьвідчить о правдиво патріотичній праци о. Курцяка, котрий не лиш занимає ся справами читальні але також провадить дуже хорошо хор мужеский. Як красно співають нехай буде сьвідком присутна інтеліґенция з Видинова, Устя, Будилова і пр. як також і селяни з поблизьких сіл. — Гість.

Господарство, промисл, торговля, гиґієна і вихованє.

Ради господарскі.

— Спільні машини господарскі. Попередними роками згадували ми на сім місци кілька разів про потребу машин господарских в малих господарствах, і вказували на то, що ту потребу можна би заспокоїти спільними силами, значить ся, як би або кількох господарів або таки й ціла громада закупила собі деякі дуже потрібні а дорогі машини, котрі нинї так конче потрібні, як ось н. пр. молотільня, або трієр — машина до чищеня і сортованя збіжа, і инші. Тепер-же читаємо в господарскій ґазеті: „Der prakt. Landw.“, що таку саму гадку перевела практично господарска спілка в громаді Вінна в Саксонії. Спілка закупила млинок до чищеня збіжа і трієр до спільного ужитку господарів та уложила таку постанову: §. 1. Закуплені спілкою машини

Задзвоню, аби тобі подано. Атже між множеством инших річий, любиш чей їсти обід, коли тобі єго подадуть?

Против свого звичаю не сказала: люблю! Стояла посеред компати як вкопана.

— Чи може бути? Отже чому?...

Не кінчила в души питаня: чому сказав неправду? Може вість фальшива, зачута і повторена? Ей, певне, певне! Тілько сплетень розходить ся по містах. Ах, як завтра буде жартувати з него! Мужчина, а до того славний автор — довгоязикий! Як будуть обоє сьміяти ся? А може то... хитрість? Так дуже не хотів — третої особи! „Щоби була найлїпша, для мене буде найгірша!“ І то правда. Она сама чує, що їм найлїпше, коли суть лиш обоє. Так бувало вже і в Лїлєвій. Отже без сумнїву тому сказав неправду. Однако дивна річ; она ні гнївати ся, ні за зле єму того не може брати. Лише не може також пристати на то, аби обидити і зранити женщину, для котрої має не лиш сердечну приязнь, але навіть чести. Бо крім приязни має она чувство почести для тої женщини, котра мусіла богато перебути і переробити, заки свою творчу іскру розпалила в звізду, що тепер хорошо сьвітить на небі штуки і вітчини. На широкім сьвіті звістна і виславлювана приносить славу краєви. В порівнаню з тою женщиною одушевленою і працюючою, чимже єсть она сама, майже дитина, котрої літа минули в незаколоченій погоді і котра доси для нікого нічо не зробила, маючи лиш для всїх найлїпшу волю? Однако мимо величезних ріжниць мусять бути між ними подібности і спільности, бо кілька разів стрічали ся, їх відношенє було не лиш щире, але повне взаїмного довірия. Богато сьвітла, богато відомостий о штуці і сьвіті завдячує Іванні Скерскій, але більше ще того щастя, що може обожати єство, до котрого тягне єї серце.

Отже природно, тепер коли дізнала ся, що вість була неправдивою, чи хитростию, поїде до неї нині, зараз. Завтра до старих дїльниць і до огороду з ялминами піду — з ним у двійку, бо чогож маю робити прикрість єму і собі? Але нинїшний вечер проведе з Іванною. Має ще богато часу. Дни маєві довгі. Від пізного обіду ще година часу до заходу сонця.

Годину перед заходом сонця вискочила з фіякра, вбігла на сходи великого дому, задзвонила до дверий і коли отворили ся, війшла до хорошого сальону артистки. Тут завагувала ся, чи іти дальше... Може перешкодити... Але єї кроки зробили трохи шелесту. За отворенєм дверий примежної компати озвав ся жіночий голос, в котрого глубокім і груднім звуцї чути було усьміх.

— Чи то ви, пане Богдане?

Єго імя? Чи він має сюди прийти? Алеж то дитиньство! Атже то імя, хоч рідке, не має лиш сам він. Однако щось ноги приковало їй до землї...

З сусїдної компати другий раз роздало ся питанє, лиш з ще більшою щиростию в голосї.

— Чи то ви пане Богдане? Увійдїть!

Треба увійти. Станула в отвертих дверях...

— Ах, то ти, Цециліє!

З поміж полотен, палєт з розтертими фарбами, малярских ескізів по стїнах, кусників різьблених предметів всюди і небогатої та легкої обстави поступила скоро до прибувшої висока і струнка женщина, з сьмілим чолом, буйним волосєм, палкими очима і трохи приблїдла, а обіймивши єї раменами мовчки поцілувала два рази в уста і чоло.

— Ти приїхала? Коли? Як то добре, що ти прийшла. Колиб ти була хоч слївце написала, я була би прибігла до тебе... Менї здаєть ся, що від хвилї як ти сюди увійшла, повіяли на мене всї пахощі і тишина ваших любих сторін. Ах, як я там серед вас знаменито відпочивала: Я так відпочала, що по поворотї зробились менї мої найлїпші річи. Ходиж, сїдай! Мушу випитати тебе о множество річий, та й сама богато оповісти... Сїдай тут, а я при тобі! може хочеш цукорків? Ставляю їх тут, близько... ти любиш їх? Впрочім ти як давнїйше любиш всьо, що єсть на сьвітї! Правда, весно?

З щирою чутливостию в хмарних очах глядїла на ту рожеву, золотоволосу товаришку, майже дитину в порівнаню з нею, женщиною, що дозріла на тяжкій дорозї труду і на висотах артистичних одушевлень. Лиш кілька лїт ріжниці віку але таких, що до крихти стерли з неї весняні краски. Хід і поставу мала мимо волї уложені на тих статуах, з котрих єї очи нераз упивали ся красою; і мимовільний вінець таланту і слави здавалось уносив ся над сьмілою гущавиною темних перстенів єї волося. Чоло, по котрім гадка працююча над задачами житя і штуки протягнула тонку борозду, як нитку з темного пасма, похилила над чолом товаришки подібним до снїгу і питала, говорила, викликувала спомини місць і хвиль, що були їм спільні. Досить довго два їх голоси з цілком ріжним звуком, мішали ся з собою в скорих і нераз одночасних питанях і відповідях, аж один з них, звичайно криштальний, тепер трохи придавлений, промовив.

(Конець буде).

мають служити до придбаня як найлїпшого зерна на насїнє. Члени уживають машини безплатно. — §. 2. Кождий член може уживати млинка один день, а трієра після потреби два до три днї. Кождий член єсть обовязаний використати час і завізвати другого члена, котрого єму скаже голова спілки, щоби він забрав собі завчасу млинок. — §. 3. Кождий член відповідає за шкоду, зроблену в машинї з неуваги, чи то підчас єї уживаня, чи підчас перевозу. Длятого кождий, хто відбирає машину, повинен переконати ся, чи она зовсім добра.— §. 4. Кождий, хто хоче уживати машину, мусить завчасу повідомити о тім письменно голову спілки, для ярого збіжа аж до 15 січня, для озимого аж го 5 вересня. — §. 5. До кождої машини додає ся книжка, в котрій кождий член має виповнити пороблені там рубрики. Коли би щось попсувало ся в машинї, то треба повідомити о тім голову спілки.— Ґазета, за котрою отсе подаємо, додає від себе, що лїпше було би, щоби члени спілки уживали машин за маленькою оплатою, з котрої призбирав би ся фонд потрібний на направу, бо машина мусить з часом попсувати ся, а годї, щоби за то один член відповідав. Тим способом уникнуло би ся всякої суперечки що до попсованя і направи машини, а відтак можна також з тої оплати призбирати фонд на закупно нової.

— Управа фасолї (Phaseolus vulgaris, Fisole). Фасоля єсть одною із найпоживнїйших ростин а для господаря має двояку вартість: для власного ужитку і на продаж. Суть головно два роди фасолї: тична фасоля і пїша, котра росте корчиками. Фасолї уживаємо або цїлої, молодої в стручках разом з зернятками, або лиш самих зерен старої фасолї. Зерно фасолї платило ся давнїйше дуже добре, нинї менший єсть за ним попит, бо стара фасоля задля своєї лушпинки єсть тяжкою стравою. За то уживає ся нинї дуже богато т. зв. цукрової фасолї або шпараґової, котрої уживає ся молоденької в стручках і за нею єсть на торгах великий попит. На управу тої фасолї повиннї господарі особливо звертати увагу. Найлїпші відміни тої фасолї суть: величезна цукрова, з жовтими як віск стручками; — величезна шаблиста, має найширші зі всїх, зелені стручки; — Фляжолет (Flageolet) дуже ранна і дає аж до осени молоді стручки, витревала на слоту і холод; — золотожовта Mont d'or, дуже видатна і наконець семигородска, має дуже довгі і широкі та дуже мясисті стручки. Стручки всїх тих ростин не мають волокна, а прилагоджуванє їх на страву єсть дуже просте: варить ся у водї а відтак поливає маслом з тертою булкою — спосіб, приступний для першої лїпшої сїльскої господинї. Фасоля любить добрий, пухкий ґрунт лиш не сьвіжо угноєний. Фасолю садить ся аж тогди, коли вже нема обави приморозків, отже від половини мая аж до кінця червня. Перед самим садженєм треба грядку скопати і заскородити. Грядки робить ся на півтора метра широкі а на них зазначує ся два рядки віддалені від стежки по 20 цм. Відтак застромлює ся тички в землю на 60 цм. від себе і так глубоко, щоби їх вітер не вирвав. Можна також по дві тички нагинати до себе так, щоби они зробили перехресте а на перехрестю звязує ся тички ликом з собою на 2 м. високо понад землею. Під кожду тичку садить ся опісля по 4 до 6 зерен на 4 цм. глубоко. Фасолю пїшу садить ся подібно як і тичну в маю і можна садити що 14 днів. Землю треба сьвіжо перекопати і садити опісля по 4 до 5 зерен в ямки віддалені від себе на 30 цм., а глубкі на 3 до 4 цм. Коли фасоля зійде і має вже кілька листків, треба єї обсапати і підгорнути. Підчас посухи треба підливати. Найлїпші сорти пїшої фасолї: Віденьска найранша, довгостручкова, біла, найранша зі всїх, придатна до гоненя в інспектах, найлїпша на продаж; — величезна цукрова сорокати Гінріх і біла Гінріх, найлїпша на консерви; — Фляжолет делїкатна з довгими жовтими стручками.

— Чи добре держати козу? Се питанє над котрим не лиш у нас але й всюди спорять господарі, хоч всї признають, що коза то корова бідного господаря. Але чому головно дуже мало хто любить держати козу? Причина сему єсть двояка: раз боять ся люди заходу з козою, котру годї допильнувати, бо она по своїй натурі єсть непосидюща і може шкоду робити, а відтак не можуть привикнути до молока, котре єсть товсте і має свій питомий смак. Одно і друге дасть ся легко побороти. Козу можна держати на припонї і треба лиш уміти обходити ся з нею, а она, зьвіря розумне, буде як пес послушне; а знов лойоватий смак молока можна легко усунути в той спосіб, коли буде ся коло кози чисто ходити і вимя єї добре обмивати. За той невеликий захід коло неї буде одна коза кормити цїлу родину, а що молоко кози здорове і дуже поживне, се звістна загально річ і не дивота, що нашї жиди, коли хто з них хорує на груди, держать собі, скоро лиш можуть, козу на молоко. Коза надає ся найлїпше для бідних людий в містї де єї можуть дїти випасати поза містом, або де єї можна держати на подвірю або в городци коли хто єго має. На селї для господарів, що можуть удержати одну корову, коза менше придатна, але для тих що мають лиш хату і кусник подвіря або маленький городець коза також дуже добра. Взагалї нашї люди повиннї би більше держати кози, як то доси дїє ся, а то головно длятого, щоби они могли добре відживляти ся.

Лїтература господарска.

Для тих, що хотять ся научити розумної і доброї господарки в городї, єсть знаменитою книжкою: „Praktische Gemüsegärtnerei" von Joh. Böttner, 3 виданє з 302 рисунками.

— Поплатне рільництво без худоби — се цїкава справа, котру описав Анґлїєць John Pront по двайцять лїтній господарцї. Книжка та появила ся тепер в нїмецким перекладї під заголовком: Lohnender Ackerbau ohne Vieh, von John Pront, 3 Aufl. übertragen v. A. Küster, з додатком „О господарцї рільній без ужиткової худоби взагалї, а специяльно о тім, доки може така господарка тягнути ся".

— Anleitung zur Ziegenzucht und Ziegenhaltung з увзглядненєм кіз швайцарских, написав по нїмецки Felix Hilpert, 4 виданє з 12 рисунками.

Переписка господарска.

М. Ґ. в Гусятині: Синогорлицї (туркавки) дістанете хиба в торговли п. F. M. Złotnicki-го, Львів ул. Ягайлоньска ч. 8, котрий продає всілякі живі птицї краєві і заграничні, риби, комахи, мінерали і т. п. твори природи.

Вісти господарскі, промислові і торговельні.

Першу в Галичинї годівлю бураків цукрових заводить в своїй маєтности в Грусятичах повіта бобрецкого п. Казимир Романьский з росийского Поділя. Він спроваджує насїнє від перворядних годівельників в Анґальт-Дессав, будує лябораторию для добираня і пивницї для переховуваня висадків буракових. Технїчну управу тої годівлї обнимає др. Лев Семноловский. В осени с. р. мають вже робота добираня і лябораторія увійти в рух. Ми вже перед кількома роками вказували в „Радах господарских" на важність годівлї насїня бураків цукрових в нашім краю: гадка ся входить тепер в житє.

— **Цїна збіжа** у Львові 13 мая: Пшениця 7·70 до 7·80; жито 6·40 до 6·60; овес 6·40 до 6·60; ячмінь пашний 5·20 до 5.50; ячмінь броварний 5·75 до 6·—; ріпак 11·60 до 11·75; льнянка —·— до —·—; горох до вареня 6·75 до 12·—; вика 7·25 до 7·75; бобик 6·— до 6·30; гречка 7·50 до 8·—; кукурудза стара 6·10 до 6·30; хміль за 56 кільо —·— до —·—; конюшина червона —·— до —·—; конюшина біла —·— до —·—; конюшина шведска —·— до —·—; тимотка —·— до —·—.

Телеґрами.

Відень 14 мая. Палата послів відослала буджетову провізорию до комісиї буджетової без першого читаня.

Відень 14 мая. На президента австрийскої делеґациї призначує більшість делеґатів кн. Фердинанда Лобковича, а на єго заступника пос. Яворского.

Прага 14 мая. Slav. Corresp. доносить, що сойм ческий склискано на 18 червня.

Льондон 14 мая. Standard доносить з Преториї: Сили Бурів виносять ще тепер мимо послїдних страт звиж 16.000 людий. Бури мають кілька армат і значнї припаси амуниции.— Daily Mail доносить з Преториї, що командант Бурів Девет розпочав знов воєнний похід і з двома тисячами людий перейшов ріку Валь і вступив до Трансвалю.

Вашинґтон 14 уая. Як доносять часописи, готові Филипинцї зложити оружиє під услівєм, що Филипини одержать автономію, з американьским резидентом на чолї.

Надіслане.

— **Славний на всї часи нарід Бурів** може бути найлїпшим і найкрасшим приміром для всїх народів, що хотять берегти свою честь народну. Мимо своїх дуже вже ослаблених сил війною, котра веде ся майже вже два роки, мимо свого дуже малого числа в порівнаню з силою і числом анґлїйскої армії, постановили Бури вести війну дальше і боронити своєї независимости та самостійности народної і державної аж до послїдної каплї крови. З таким народом варто познакомити ся і єго пізнати. Хто би мав охоту до того, той найлекше і певно що найлїпше пізнасть славний нарід бурский з книжки: „Siegen oder sterben" виданої сими днями в Штутґартї накладом K. Thienemann-а. Книжку ту написав очевидець і воєнний кореспондент Фредерік Ромпель. Книжка та має дуже богато красних ілюстраций, котрі знаменито поясняють зміст книжки і так разом з описом помагають пізнати цїле житє Бурів, їх родини, їх вихованє, їх ношу, їх просьвіту, а відтак майже всїх героїв з теперішної війни і спосіб єї веденя. Тут видимо Бурів, як они розложили ся воєнним табором, як підсїдають на Анґлїйцїв, як ведуть воєнних плїнників і т. п. А найважнїйше, що цїла книжка зовсім не дорога. Хто би єї хотів собі купити, нехай пришле на нашї руки 3 корони, а ми вже книжку єму спровадимо.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

І Н С Е Р А Т И.

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569)